

Vuttende werkmeester uit Wedde legt dertig jaar ervaring vast

Graddus Nobbe: Ik ben een echte groenman

■ WEDDE - De titel staat nog niet voor honderd procent vast, de oplage ook nog niet. Zekerheden zijn er niettemin wel. Zeker is dat het boek 370 pagina's volgetypte vellen A-4 telt en er indrukwekkend uitziet. Zeker is ook dat in Graddus Nobbe (61) zowel de onderzoeker, de verzamelaar, de auteur alsmede de uitgever verenigd is.

Vier jaar Sisyfusarbeid kan worden afgesloten. Het boek is gebaard. Nobbe ziet terug op zijn dertig jaar durende loopbaan als werkmeester in de sociale werkvoorziening. In woord én beeld.

Door **Mat Ringers**

Graddus komt van Gerhardus, strijder met de speer, zo legt hij uit maar of die strijdbaarheid er nog helemaal uitkomt na zes jaar VUT valt te betwijfelen. Zonde van je energie vindt hij, die kun je beter aanwenden in je tuin of in de caravan in de Harz of, nog beter misschien, lekker vissen op een hemels en dus geheim stekkie vlak in de buurt. Of natuurlijk zoals hij nu gedaan heeft: het schrijven van een boek, zijn memoires.

Dertig jaar lang, van 1964 tot 1995 was hij werkmeester bij het werkvoorzieningsschap, van gemeentelijke dienst via Wevebo naar Synergon. En altijd in het groen want, zo stelt Nobbe met klem vast: „Ik ben een echte groenman.” Of hij de fotograaf van de krant misschien een advies dienaangaande mag geven? Zo ja, dan werd hij het liefst gefotografeerd in zijn tuin, zijn lust en zijn leven. Het kon.

Zijn verhaal is ook een verhaal van vele verhuizingen want de overplaatsingen die het werk met zich meebracht, voerden hem ruimschoots door de regio. Van Wedde naar Bellingwolde naar Scheemda naar Winschoten naar Nieuwolda naar Midwolda en uiteindelijk weer naar Wedde. Een van de eerste gediplomeerde werk-

▲ Graddus Nobbe: „Als je een boek in eigen beheer uitgeeft, is het leuk als zo veel mogelijk mensen zichzelf er in terugvinden.” Foto: Anne Marie Kamp

meesters in dienst van het schap werd een mobiele werk-leider.

Vershil

Je werkt met gehandicapte mensen zegt Nobbe, geestelijk zowel als lichamelijk en in die twee gegevenheden schuilt het voornaamste verschil met een 'gewoon' bedrijf. Niet dat het nou een revalidatiecentrum

was want als je iemand hebt die voor veertig procent kan werken, kun je ook veertig procent inzet en opbrengst verlangen. Maar het is de laatste jaren wel laveren in het spanningsveld tussen de vraag naar productie en de sociale zorg die je hoort te leveren. De politiek speelt hierin natuurlijk een belangrijke rol. Natuurlijk moest er gewoon gewerkt worden maar

ik heb altijd veel aandacht besteed aan de werksfeer voor de mensen. Ik vond het belangrijk dat zij zich goed konden voelen in de sfeer waarin ze werkten. Nobbe is in dit verband altijd trouw gebleven aan wat hij leerde van zijn eerste baas in een kwekerijtje in Bellingwolde waar hij in 1953 werd opgeleid. Die leerde hem: „Je moet een bloem behandelen

als je kind met jezelf in gedachten.”

Er is in de maatschappelijke conceptie van de werkvoorziening nogal wat veranderd. „Van de kneusjes op de vuilnisbelt in de jaren '50 tot nu. Eigenlijk is het toen begonnen met minister Veldkamp die voor het eerst vorm gegeven heeft aan de WSW.” Nadien heeft, aldus de auteur, de WSW

een kwart eeuw naar behoren gefunctioneerd. De klad en de verharding kwam er in onder het kabinet Van Agt met Bestel '81, de eerste koude saneringen.

Mappen, dozen en bakken vol materiaal heeft Nobbe verwerkt en al dat materiaal in de loop der jaren verzameld en bewaard. Weekverslagen, notulen van vergaderingen, notities, bestekken, krantenknipsels, uitsluitend uit de Winschoter Courant en het Groninger Dagblad want van die krant is Nobbe al een leven lang 'lid'.

Veel namen weet hij nog en die heeft hij in zijn boek verwerkt. Per slot van rekening werkten er in de gloriejaren van Synergon zo'n twaalfhonderd mensen. Aan het noemen van al die namen ligt ook een beetje een commerciële gedachte ten grondslag. Als je een boek in eigen beheer uitgeeft, is het leuk als zo veel mogelijk mensen zichzelf er in terugvinden. De vermoedelijke verkoopprijs zal iets van vijftig gulden zijn, maar als het boek voldoende aftrek vindt, kan de prijs omlaag.

Teleurstellingen

„Ik kan dit uitbrengen”, zegt Nobbe, „want ik heb nooit problemen gehad. Wel teleurstellingen maar die heb ik goed verwerkt. Daar is ook de tijd overheen gegaan. Ik heb afscheid genomen met een receptie die klonk als een klok.”

Hij schreef eerder een boek over 850 jaar Wedde, een familieboek staat op stapel en voor de rest is er het groen, de caravan en de visserij. En natuurlijk de humor waarop kan worden teruggekeken. „Komt er een medewerker binnen die een paar weken ziek geweest was. Die man werkte al jaren op het kerkhof en hij vroeg me wat ie doen moest. Naar het kerkhof zei ik, en je hoeft ook niet weer te komen. Of van die man die een uur te laat kwam. Ik zeg: kon je niet een uurtje vroeger komen? Zegt hij: nee, want toen sliep ik nog.”